

časáček

časopis obce Dolany u Jaroměře

Čáslavky

Dolany

Krabčice

Sebuč

Svinišfany

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

rád bych vás prostřednictvím našeho časáčku informoval o aktuálním stavu výstavby vodovodu v našich obcích a o vzniklých problémech týkajících se připojení jednotlivých domácností na novou vodovodní síť. Věřím, že vám tato informace pomůže lépe porozumět průběhu celého projektu a zároveň si vážit jeho významu pro naši obec.

V současné době probíhá intenzivní výstavba vodovodní sítě, která je nezbytná pro zajištění spolehlivého a kvalitního zásobování pitnou vodou pro naši obec. Průběh výstavby je plánován tak, aby byl minimalizován vliv na každodenní život občanů. Ale bez omezení běžného života to nejde. Prosím vás o toleranci a spolupráci se stavbou. Dodržujte dopravní značení.

V současné době se pracuje na vybudování hlavního řádu a poté se budou dělat vaše přípojky. Podrobný harmonogram najdete na internetových stránkách obce. Výjimkou byli hlavní řady i s přípojkami kolem silnice I/33 v Dolanech a Čáslavkách, které jsou již hotové. Důvodem bylo časové dopravní omezení. Vše muselo být hotovo do konce června. Takto to bude probíhat i ve Svinišťanech, kde se plánuje výstavba v srpnu.

Dále obec projektuje vaše přípojky po soukromých částech (po veřejných jsou již povoleny). Ve spolupráci s projektanty se snažíme najít nejlepší řešení pro všechny zúčastněné strany. Jsme si vědomi, že jednání s některými vlastníky soukromých pozemků může být složité, ale musíme dodržovat technické standardy a zároveň musíme dodržovat legislativní předpisy a získat všechna potřebná povolení. V případě dotazů, obav či podnětů s projektem se neváhejte v první řadě obrátit na projektanty nebo na obec. Jsme tu pro vás a rádi vám poskytneme veškeré informace a odpovědi na vaše dotazy.

Aby nedošlo k dezinformacím, uvádím, co vše hradí obec na vašich přípojkách.

Obec Dolany vám hradí:

1. projektovou dokumentaci vašich přípojek po soukromých částech
2. vybudování veřejné části vašich přípojek a do 1 m na vašem pozemku

Ostatní náklady jako jsou trubky, výkopy, protlaky a vodoměrné šachty jdou za vlastníky. Tuto část si dle stanovených norem, můžete vybudovat sami nebo můžete požádat jakoukoliv firmu či soukromníka a domluvit si s nimi zhotovení potřebného. Případně můžete také požádat firmu, která buduje hlavní řady (ceník je na internetu). Nanormované vodoměrné šachty budou k dispozici na obci v průběhu srpna. Momentálně jsou ve výrobě.

Je pro nás důležité, aby výstavba vodovodu byla dokončena do konce srpna roku 2024, a zároveň se snažíme minimalizovat všechny nepříjemnosti a obtíže spojené s výstavbou přípojek. Děkujeme vám za trpělivost, pochopení a spolupráci v průběhu tohoto procesu.

Při kopání přípojek může docházet k neúmyslnému poškození jiných podzemních infrastruktur, jako jsou například kabely, plynovody nebo kanalizace. Snažíme se být maximálně opatrní a minimalizovat takováto poškození, avšak v případě jejich výskytu jsou přijímány okamžité kroky k jejich opravě. Opět vás prosíme o případné kontaktování v případě, že máte jakékoli obavy či dotazy.

Snažíme se komunikovat...

Chápeme, že výstavba může způsobit dočasné nepříjemnosti a rozkopané okolí. Snažíme se však udržovat průjezdné komunikace a průchodné chodníky, především po ukončení denních prací. Zatím to dle zkušeností funguje. Věřím, že většině obyvatel přinese vodovod užitek a za pár let budeme rádi, že máme kvalitní vodu v domácnostech.

Jako obec se nažime co nejvíce komunikovat se všemi zúčastněnými stranami a kontinuálně vás informovat o dalším postupu výstavby. Denně trávíme mnoho času při komunikaci s občany. Při výstavbě vodovodu se nám daří překonávat různé výzvy a problémy, které se průběžně objevují, současně se snažíme minimalizovat jakékoli nepříjemnosti, které by mohly být způsobeny těmito obtížemi. Vaše trpělivost, pochopení a spolupráce jsou pro nás velmi cenné.

..... Jiří Plšek
starosta obce Dolany

Slovo šéfredaktorky časopisu

Vážený spoluobčané,

otevíváte druhé číslo Časáčku tohoto kalendářního roku. Mohu říci, že jeho obsah je vskutku letní. A protože k létu patří pohoda, dobrá nálada a radost, najdete vše na stránkách našeho obecního časopisu. Dočtete se o dění a aktivitách ze školních lavic a z herny místní mateřské školy. Jsme rádi, že nás paní ředitelka na stránkách Časáčku pravidelně informuje o akcích dětí a patří mezi stálé dopisovatele. Paní Ottová zve milovníky turistiky k putování po stopách P. Myslimíra Ludvíka. Úžasný nápad a úžasné čtení a já věřím, že se mezi vámi objeví nadšenci „této Myslimírovy poutě“ a vznikne tak jeho první ročník. Určitě vás zaujmou oba příspěvky o akcích v Dolanech od pana Jana Hofmana. Jsou psány srdcem a s nadšením. Na stránkách Časáčku se také dočtete o setkání Dolaňáků v Dolanech o víkendu 23. - 25. června. Zorganizovat tuto velkou zdařilou akci bylo jistě velmi náročné a já těmito řádky děkuji panu starostovi Plškovi, představitelům Obce Dolany a všem dobrovolníkům, jejichž zásluhou se setkání obyvatel různých Dolan vydařilo. Nejen léto a vůni zralých malin přináší dětem vyprávěnka, ale i motivaci mít rád a chránit přírodu v našem okolí. Na stránkách Časáčku vás pan starosta seznámí o činnostech, plánech a výhledech OÚ do příštích měsíců.

Milí čtenáři, ať jsou letní měsíce pro vás odpočinkové nebo pracovní, přeji vám hezké prožití každého dne, dne příjemných setkání se starými přáteli nebo přáteli novými. Přeji vám načerpání sil a energie do podzimních a zimních měsíců. Hezké léto!

..... Blanka Dvořáčková

Kam a kdy zasílat své příspěvky

Své příspěvky, fotografie o dění v obci či akci můžete zasílat do Časáčku na adresu: zpravodaj@dolany-na.cz nebo psané rukou předat šéfredaktorce časopisu.

Pro dodání příspěvků dodržujte, prosím, níže uvedené termíny. Pro číslo 3/2023 je uzávěrka dne 15. 9., zimní číslo 4/2023 uzavíráme dne 8. 12. 2023. Články po termínu uzávěrky budou vytištěny až v čísle následujícím.

*Jménem redakční rady vám děkuje
Blanka Dvořáčková a Lenka Piechová.*

Časopis číslo 2/2023 byl vydán 3. 7. 2023

Autoři a zdroje textového/obrazového materiálu

Autoři textů, fotografií či obrazového materiálu jsou uvedeny pod jednotlivými články. Pokud byly pro článek využity zdroje, jsou taktéž uvedeny pod článkem. Neoznačený ilustrativní obrazový materiál je čerpán z webové stránky Pixabay. Jedná se o mezinárodní stránku pro publikování fotek, vektorů či ilustrací, které je možné využívat zdarma a bez autorského odkazu.

Redakce časopisu

Šéfredaktorka časopisu: PaedDr. Blanka Dvořáčková

Redakční rada: Veronika Lemberková, Mgr. Lenka Piechová, Jiří Plšek, Olga Procházková, Bc. Markéta Rýdlová

Grafické zpracování: Mgr. Lenka Piechová

Kontakt: zpravodaj@dolany-na.cz nebo adresa: Obec Dolany, Dolany 32, Dolany 552 01

Tisk: Tiskárna Design-Print, Žižkova 816, Náchod

Časopis vydává obec Dolany. Čtvrtletník. Zdarma.

Inspirace a tipy na výlety - S Myslimírem po horách krkonošských

V jarním čísle Časáčku jsme uveřejnili letní výzvu pro všechny čtenáře, kteří by se s námi chtěli podělit o nějaký zajímavý tip na výlet na nadcházející letní prázdniny. A protože se léto přiblížilo na dosah a sluníčko nás láká svými paprsky ven, tak vám přinášíme čtenářskou inspiraci, která svým nevšedním tipem okouzlí nejednoho zapáleného turistu, který má rád výzvy s nádechem historie. Ale nejen jeho...

Chystáte se o prázdninách či dovolené na výlet do Krkonoš? Vydejte se s námi po stopách Josefa Myslimíra Ludvíka, rodáka z Dolan. Před 200 lety se poslední srpnový den vypravil dvacetisedmiletý kněz na pouť do hor krkonošských, aby později o pouti napsal první cestopis v češtině.

Jak taková pouť v době obrozenecké probíhala? Jak dlouhou cestu dříve poutníci ušli za jeden den? Kde v horách přespávali? Jak byli vybaveni do hor?

Putování v té době bylo celkem bezpečné, medvědi a vlci byli již v Krkonoších vyhubeni. Poutníci ráno vstávali velmi časně. Ve 2 hodiny se nechali Myslimír a jeho kamarád malíř vzbudit, aby byli na Sněžce za svítání. Dokázali za jeden den ujít trasu z Dolní Malé Úpy přes Sněžku do Kowar, Bukowiec, Slezských Teplic, Sobieszowa, navštívit hrad Chojník, vodopád v Podgorné, Sosnovku a před setměním dojít na boudu Stokrotka, která poskytuje ubytování dodnes. Je to úctyhodných 66 km za den. S vybavením na cesty se příliš nezabývali. Na Sněžce ten den nebylo příznivé počasí, jelikož nebyli dobře oblečení, museli sejít do podhůří. Další den vylezli z Karpacze na Sněžku znovu a celý den užívali sluníčka, malovali a odpočívali na Luční boudě. Čtvrtý den přenocovali na Petrově boudě. Opět brzo vstávali, čekala je dlouhá cesta přes Mužské kameny, Sněžné jámy, Violík, Labský vodopád, Harrachovy kameny, Kotel, pramen Labe, Violík až k nejdelšímu vodopádu Kamiencyka a do Harrachova na Nový Svět.

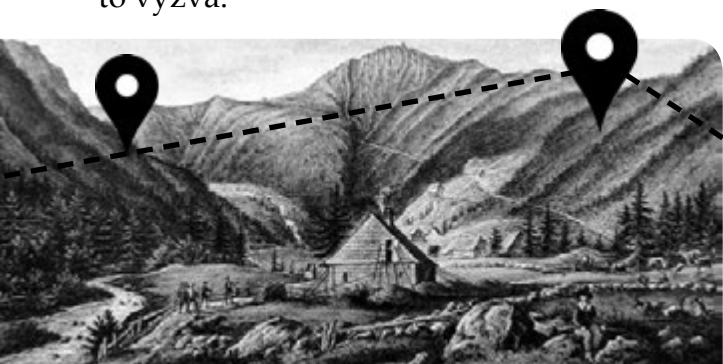
Dokážeme i po 200 letech pouť Josefa Myslimíra Ludvíka zopakovat? Či alespoň ujít část poutě v jeho stopách? Všimnout si krás hor, barvitě je popsat či namalovat jako dřívější poutníci? Je to výzva.

Zveme Vás na nultý ročník poutě „S Myslimírem po horách krkonošských“, poslední víkend v srpnu. Zájemci se mohou přihlásit a získat podrobnosti na e-mailu: ottova.jitka@gmail.com.

..... Rodina Ottova

Čerpáno z cestopisu *Myslimír po horách krkonošských putující*, nakladatelství Bor, 2016
<https://severovychod.jaybee.cz/myslimir-po-horach-krkonoskych-putujici>

Cestujte a soutěžte s Toulavým baťohem

Toulavý baťoh již deset let provází malé i velké turisty křížem krázem regionem Kladské pomezí. Každoročně je s putováním spojena i cestovatelská hra, o kterou nepříjete ani letos. Tak hurá za zábavou na výlet!

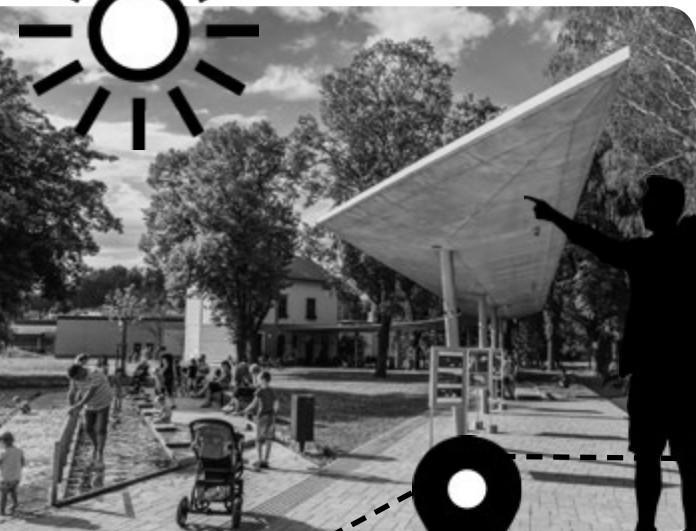
Své toulky započnete v některém z informačních center našeho regionu. Právě zde si totiž můžete vyzvednout žlutou ilustrovanou mapu Toulavého baťohu s tipy na výlety, která je zároveň herním listem pro sbírání razítek. Uvnitř najdete i přehled všech razítkovacích míst. Pak už si jen vyberte, kam se vydáte, a vzhůru za dobrodružstvím! Prvních 200 soutěžících, kteří předloží mapu s pěti různými razítky, získá drobnou odměnu v podobě dřevěného pravítka nebo káči s motivem Toulavého baťohu. Pokud na vás už nezbydou, nezufovejte a nebojte se, s prázdnou rozhodně neodejdete. Náš partner ALBI věnoval drobné dárky i pro další soutěžící. Pokud navíc poskytnete svůj kontakt (e-mail), budete zařazeni do hlavního slosování o 7 hodnotných cen, které proběhne 6. října 2023.

A na jaké ceny se tentokrát můžete těšit? Tou hlavní je víkend strávený na farmě Wenet v Broumově včetně ubytování pro celou rodinu. Dále můžete vyhrát čtyřdenní rodinný pobyt v kempu Brodský s celodenním zapůjčením koloběžek, vstupenku pro dvě osoby do Bastionu I a podzemí v pevnosti Josefov včetně ubytování na jednu noc se snídaní v penzionu Wunsch nebo roční permanentku pro opakovaný vstup na znovuobjevený hrad Vízmburk.

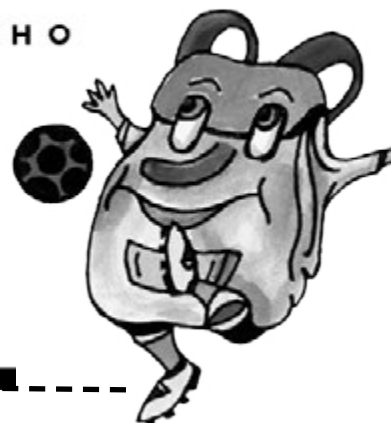
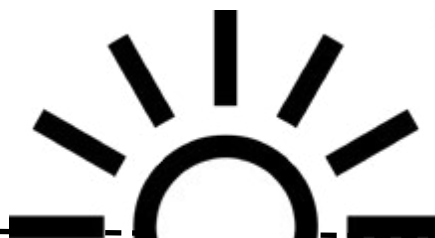
Více informací, tipů na výlety, zajímavostí i zábavy najdete na webu www.toulavybatoh.cz.

S pozdravem a přáním pěkných dní

Bc. Markéta Tomanová

TOULAVÝ
BAŤOH
KLADSKÉHO
POMEZÍ

V ČR třídí odpady už 75 % obyvatel!

Řady lidí, kteří v ČR pravidelně třídí odpad, se loni rozrostly. Už tři čtvrtiny z nás považuje cestu se separovaným odpadem za samozřejmost. Vyšší účast se projevila i na množství vytříděných odpadů. Celková výtežnost tříděných odpadů přepočtená na obyvatele ČR se zvýšila na 78 kilogramů! Takové jsou výsledky systému EKO-KOM za minulý rok.

23,7 kilogramu papíru, 21,5 kilogramu kovů, 17,2 kilogramu plastů, 15,2 kilogramu skla a 0,4 kilogramu nápojových kartonů. Tolik v průměru vytřídil za loňský rok každý obyvatele ČR. Meziročně jde tak o více než 6 kilogramový nárůst. Množství vytříděných odpadů v obcích vloni sice stagnovalo, ale o to více se třídily hlavně kovy a papír prostřednictvím výkupu surovin. Zhruba 7 kilogramů kovů a necelé 2 kilogramy papíru prodal ve výkupně v průměru jeden Čech.

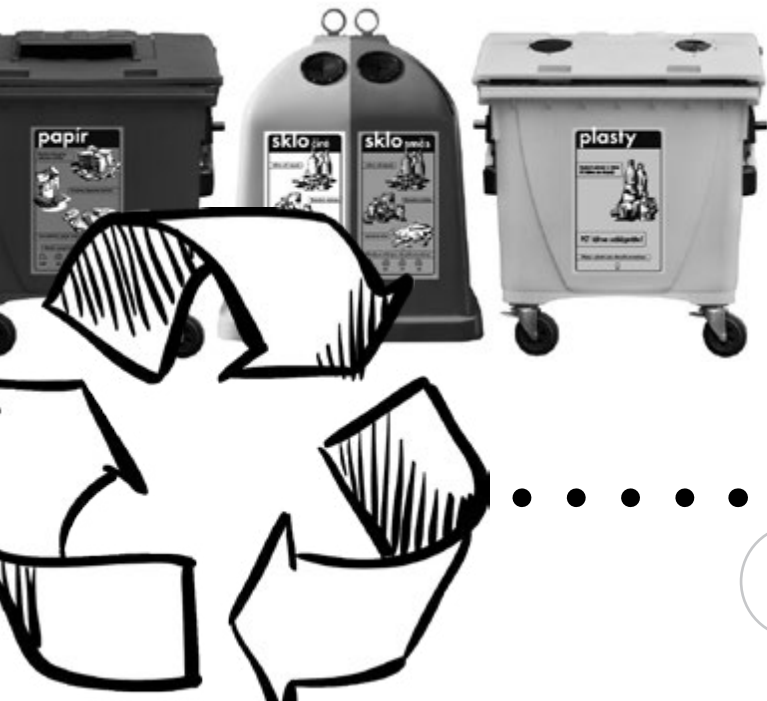
Rostoucí množství separovaného odpadu tradičně následovalo zvyšující se počet nádob na sběr tříděného odpadu. Celkově jich máme v ČR k dispozici již přes 838 tisíc. Jak se zahušťuje sběrná síť nádob, vnímají lidé i kratší docházkovou vzdálenost, což je motivuje ke třídění. Podle průzkumů lidé uvádí, že to k nejbližším nádobám na tříděný odpad mají v průměru jen 87 metrů. V roce 1999, kdy s tříděním odpadů Česká republika systémově začínala, jsme museli s tříděným odpadem chodit v průměru dvakrát tak daleko. V některých obcích také funguje tříděný sběr do pytlů, které mají lidé přímo v domácnosti. Kromě toho lze v ČR samozřejmě třídít odpady také prostřednictvím výkupu surovin nebo sběrných dvorů.

Komfort pro třídění, dostatek informací a zájem o životní prostředí vloni přivedl další 2 % obyvatel ČR mezi aktivní třídící odpady. Z dřívějších 73 % se podíl třídících obyvatel ČR zvýšil v roce 2022 na 75 %.

Oproti roku 2021 se stalo v ČR odpadem o 1,5 % méně obalů. Množství obalových odpadů tak kleslo o více než 20 tisíc tun. Z celkového množství 1 312 804 tun vzniklých obalových odpadů bylo využito 81 % obalů uvedených na trh v ČR. Konkrétně 71 % bylo recyklováno, dalších 10 % pak bylo využito energeticky. Nejvyšší míry recyklace (91 %) se podařilo dosáhnout u papírových obalů a lepenky, u skleněných obalů (85 %) a u železných (85 %). Velmi dobrou zprávou je, že u plastových obalů se míra materiálové recyklace zvýšila z předchozích 43 % na 46 %.

Systém třídění a recyklace obalů je v ČR dlouhodobě financován firmami vyrábějícími nebo dovážejícími balené zboží. Na konci roku 2022 bylo do systému zapojeno 21 200 výrobců, plničů a dovozců baleného zboží. Tyto firmy prostřednictvím AOS EKO-KOM plní svoji zákonnou povinnost – zajistit pro obaly uvedené na trh v ČR zpětný odběr a využití v zákonem požadované míře. Za to platí do systému poplatky podle množství vyprodukovaných obalů. Z těchto peněz pak EKO-KOM hradí celou řadu nákladů souvisejících s provozem sběrné sítě nádob na třídění, dotříděním na dotřídňovacích linkách, recyklací nebo energetickým využitím vzniklých obalových odpadů. Největší část nákladů představují přímé plat-

System nakládání s tříděným odpadem

by městům a obcím za provoz a obsluhu sběrné sítě a zajištění předání obalových odpadů k využití. Ke konci roku 2022 bylo do systému EKO-KOM zapojeno 6 176 obcí a měst ČR, 99% obyvatel ČR tak má možnost ve svých městech odpady třídit.

Zatímco v předchozích letech se musel celý sektor vypořádat s dopady koronavirové epidemie, loňský rok byl náročný především díky hospodářské a energetické krizi. Celý sektor se musel vypořádat s výkyvy v poptávce po druhotných surovinách, zpracovatelé pak řešili vysoké ceny energií, obce a odpadové společnosti pak ceny paliv. Reálně tak hrozilo, že se systém třídění a zpracování obalových odpadů omezí. Aby k tomuto scénáři nedošlo, přikročila AOS EKO-KOM k finančním intervencím. S ohledem na výrazné zdražení energie potřebné pro úpravu odpadu a jeho recyklaci se od 1. 7. 2022 postupně navyšovaly platby dotřídovacím linkám odpadů.

Hlavním cílem bylo zachovat stabilní tok vytríděných odpadů z obcí na třídící linky, až po konečné zpracování u recyklátorů tak aby se třídění nemuselo omezit. Dosažené výsledky v recyklaci a využití obalů v minulém roce dokazují, že i přes energetickou krizi se fungování systému podařilo udržet.

Stávající systém nakládání s tříděným odpadem je dlouhodobě rozvíjen a nyní je dostatečně robustní a nastavený přívětivě pro spotřebitele. Je schopen ustát nejen energetickou krizi, ale i splnit nové požadavky a cíle vyplývající z připravovaného evropského nařízení o obalech a dalších norem. Stabilní systém třídění odpadů a rostoucí zapojení domácností do něj má totiž rozhodující význam nejen pro splnění celorepublikových odpadových cílů, ale i pro životní prostředí.

• • • • • tisková zpráva za rok 2022 EKO-KOM

O společnosti EKO-KOM

Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů na základě autorizace vydané MŽP dle zákona o obalech 477/2001Šb. Neziskový systém EKO-KOM funguje na principu aktivní spolupráce průmyslových podniků, měst a obcí, úpravců odpadů a jejich finálních zpracovatelů.

Důležité upozornění!

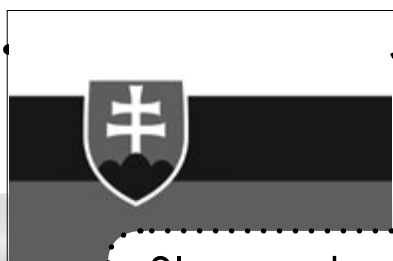
Na základě množících se stížností občanů na propíchané pneumatiky u osobních aut a u jízdních kol v naší obci, Vás chceme požádat o velkou obezřetnost a pozornost. V případě, že i Vám se něco takového přihodí, volejte prosím přímo na Městskou policii, tel. číslo: 491 810 865 nebo 604 275 718. Děkujeme za spolupráci.

text Markéta Rýdlová

Neobyčejná cesta na koloběžce z Bratislavy do Daruvaru

Úvod: Někdy se stane, že si pustíte prsu na špacír a na setkání dolaňáků řeknete, že příští rok jedete do chorvatských Dolan na koloběžce. A pak se to nedá vzít zpátky. Díky tomu se mi naskytla příležitost pro neuvěřitelné zážitky, které mi přinesly nejen fyzickou aktivitu a rozšíření hranic svých možností, ale také kulturní obohacení a nezapomenutelné chvíle. Jednou z takových příležitostí byla moje cesta na koloběžce z Bratislavy do Daruvaru kolem jezera Balaton s cílem pozvat Českou besedu Dolany na naše setkání, které se konalo 23. - 24. června u nás v Dolanech. Přináším vám své osobní dojmy z této neobyčejné cesty plné vodních srážek, větru, pohybu a kulturního bohatství.

Slovensko

Maďarsko

1. den: 10:00 h 9°C. Vlakové nádraží Bratislava. Karel Linhart a Míra Futera na kole a moje maličkost na koloběžce. Ve vacích na našich strojích máme naloženy zásoby a vše co je potřeba, abychom mohli přenocovat a uvařit si v přírodě. Vydáváme se na cestu, která měří 400 km. Naše dobrodružství začalo přejezdem slovenské metropole Bratislava, kde jsme hned na začátku narazili na nepřítel číslo jedna a to byl déšť. No, nejdříve to byl deštík, pak začalo pršet a potom přišel slejvák. Promočení zalézáme do nádraží Petruželka. Studujeme meteoradar a čekáme dvě hodiny na zázrak, který se nekoná. První den promoknout a spát nadivoko někde v Maďarsku by byl velký risk a do cíle dnešní etapy už za světla nedojedeme. Stáčíme směr camp Divoká voda, který se nachází u Čunova přímo ve středu Dunaje na vodním díle Gabčíkovo. Nocujeme a sušíme se v Bungalovu.

2. den: je 6:00 h 9,5°C. Vypadá to, že deště postupují na sever a že tomu asi za hodinu ujedeme. Po ranní koupeli v místním bazénu (měl jsem ho jenom pro sebe) a snídani balíme věci do vaků a vyrážíme směr jih, kam dojedeme, tam dojedeme. Kolem poledne máme na tachometru přes 60 km a stavíme několikrát kvůli dešti a občas bojujeme s bočním větrem. Zastavovat se moc nedá, protože po chvíli je nám zima. Teploměr ukazuje kolem 10°C. V Csorny zalézáme do hospody na oběd a razíme dál. Cesta nás vede více méně po menších obcích, tak doplňujeme tekutiny v místních obchůdkách. Ve tři odpoledne zapíšeme ujetých 100 km. Po 15:00

Den za dnem - kilometr za kilometrem

h odpoledne přestalo pršet a teplota stoupla na 10, 9°C. Kličkujeme a bojujeme s větrem. Za každou zatáčkou je asi tři až pět kilometrů rovná cesta kolem lužních lesů, takže je to trochu monotónní. Sem tam vesnička. Kilometry přibývají a když se v šest hodin zlomilo 160 km, tak jsem začal věřit, že to k Balatonu dáme. V půl osmé dorážíme do kempu v Keszthely. Tachometry ukazují 183 km. Odměnou nám je teplá sprcha. Vaříme jídlo, padáme do stanů a spíme jako za bití.

3. den: 7:30 h 12°C. Sousedé z vedlejšího stanu oblékají zimní bundy a myslí si, že jsem se zbláznil, když mě vidí, jak v zahaleném ručníčku jdu k bazénu. Pak se balíme se a vyrážíme na cestu. Nejdříve jedeme do historického centra v Keszthely, Míra shání nový plášť na kolo a přezouvá. Po výměně pláště zjišťuje ještě prasklou duši, tak se situace opakuje. Přijíždíme konečně k Balatonu. Krásné rekreační centrum, ale voda kalná jak nescafé. Měl jsem v plánu koupačku, ale špinavej bych celou cestu jet nechtěl, tak to vzdávám a jdeme raději na háláslé. V půl jedné vyrážíme dál. Dnes to

bude trochu kratší, ale dohnali jsme plán. Cestou nacházíme zkratku, abychom minuli hlavní silnici. Po dvou kilometrech se cesta mění v písčové peklo, kola se boří a nejede to. Když se postavím na koloběžku, tak se zaboří natolik, že drhnu stupátkem. Po předešlých vydatných deštích tu zůstaly kaluže přes celou cestu, takže tahám koloběžku přes houštiny a kluci se mi pomalu vzdalují. Do toho mi volá nespokojený občan, že máme blbě hlavní řad vodovodní přípojky. Měl jsem chuť s tím praštit. Po čtyřech kilometrech pekla skončilo bahno a písek mám všude. V sedm hodin dorážíme do Nagyatádu. Začíná opět kapat, tak ve Spáru nakupujeme zásoby a jedeme hledat termálcamping. Bohužel je zavřený. Nacházíme místo vedle campu a táboříme na divoko. Tachometry ukazují necelých 80 km.

Chorvatsko

A stále na cestě - aneb počasí nás neodradí

4. den: 7:00 h 13°C. Začíná se oteplovat. Koupel vynechávám, není kde. Balíme než nás tady někdo vychmátne (v Maďarsku se nesmí tábořit na divoko). Vyrážíme. Ve Spáru utracíme poslední tisíce dináru za proviant a míříme směr Chorvatsko. Po 40 km přecházíme hranici v Barcs a děsí nás ta hromada vody po předešlých deštích, která se valí v hraniční řece Drávě. Teplota stoupá na 17°C. Ráz krajiny se mění, projíždíme chorvatskými vesničkami, krásně upravenými domy a najednou zbořený nebo rozstřílený barák. Stopy války jsou tu ještě stále vidět. Po krátké zastávce v koloniálu a besedě s domorodci, kteří sem přišli na pivo. Po čtvrté hodině dorážíme do Daruvaru. Zastavujeme se na náměstí, kde se připravují slavnosti piva. První, kdo nás oslovuje je chlápek, který se nás plynulou češtinou ptá odkud jedeme a kam máme namířeno. Když se rozhlížíme, tak nalézáme na radnici česko chorvatské nápisy. Ty jo, my jsme doma. Telefonicky se domlouváme s Lukášem a Markétou, kteří jedou za námi autem, jak to stíhají. Tak hurá do Doljan. Zbývají nám sice jenom tři kilometry, ale stále do kopce. Musím konstatovat, že tohle jsou Dolany, které opravdu v žádném dolíku nebo dolním lánu nejsou. Ještě důležitá fotka u cedule. Dorážíme přesně v pět, tak jak bylo domluveno. Potkáváme se s Lukášem a Markétou. Tachometry ukazu-

jí 102 km. Vřelé přivítání od české menšiny v čele se Světluškou. Ale o tom někdo jiný a zase příště!

Takže se můžete těšit na další vyprávění, které bude plné krásných zážitků. Děkuji Mírovi a Karlovi za podporu, jsou skvělými partnery na nezapomenutelné cestě do Dolan. Tímto byla po ČR a SK dokončena třetí etapa po Dolanech. Bylo to super.

..... text Jiří Plšek

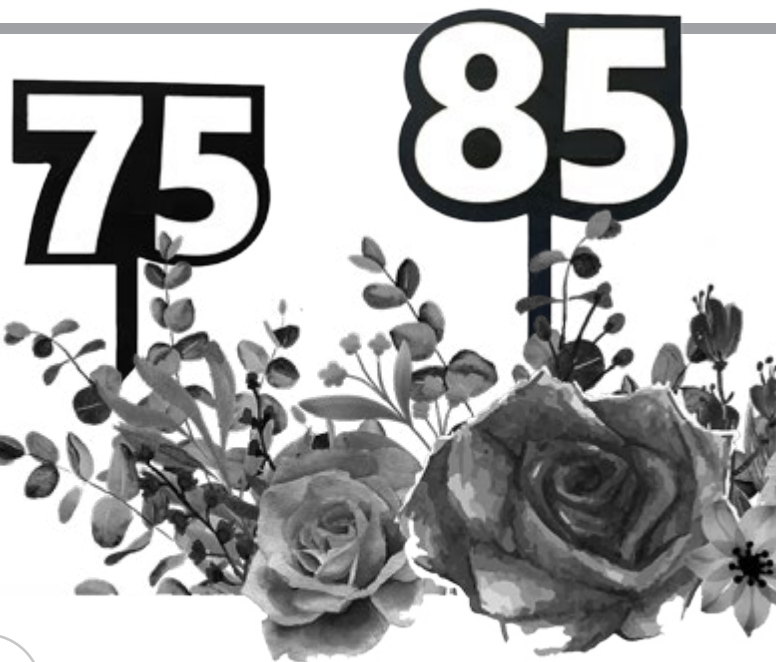
životní jubilea

Naši oslavenci

V tomto čtvrtletí začneme Aprílem, kdy oslavila své 75. narozeniny paní **Stanislava Moravcová ze Svinišťan**. Dále v dubnu měla stejné narozeniny paní **Irena Semeráková ze Sebuče**. V červnu v Dolanech oslavil své 75. narozeniny pan **Karel Glos**. A v Čáslavkách měl své 85. narozeniny pan **Jaroslav Rusin**.

Všem oslavencům a jubilantům přejeme hlavně pevné zdraví a jistý krok, hromadu rodinné pohody, štěstí a lásky.

.....
Za Obec Dolany
Veronika Lemberková

Jak si žijeme v naší mateřské škole...

„Koukám, jak ten čas letí...“, se zpívá v jedné známé písničce. A my ve školce koukáme také. Není to tak dávno, co jsme se těšili na Ježíška, uspořádali si „Zimní olympijské hry“, pekáčovali na našem malém kopečku na zahradě nebo stavěli sněhuláky. A už tu byly Velikonoce, které se u nás nesly ve znamení tradic a zvyků, jak se na „Svatý týden“ sluší a patří. Víte, že si naše děti zvládly uplést i svou pomlázku? Zatím jenom ze tří proutků, ale věříme, že časem zvládnou i z vícero proutů. Dolanské holčičky pomocí digitální váhy a receptu s přesnou gramáží upekly výborného, nadýchaného beránka. Zdobení vajíček různou technikou také sklidilo o Velikonocích velký úspěch a nadšení. Protože na „Velký pátek“, který je státním svátkem, byla naše školka zavřená, poprosili jsme Zemi, aby své „poklady“ vydala již na „Zelený čtvrtek“. A panečku, to byl poklad! Najít ho nás stálo trochu úsilí, namáhali jsme si hlavičky úkoly, které nám cesta za pokladem přinesla. A víte, kam nás cesta zavedla? Zpátky na školkovou zahradu, kde cesta začala. Asi ten největší poklad je ukrytý ve školce a jsou to všichni kamarádi, kteří tam chodí. Zkrátka v Dolanech se Velikonoce slavit umí!

Sotva jsme oslavili Velikonoce a počasí se trochu umoudřilo a oteplilo se, nastal čas poznávání, zkoumání a pozorování okolí. Objevovali jsme a poznávali dopravní značky v naší vesnici. Při hustém provozu (ten u nás nikdy neslábně) jsme počítali barevná auta, určovali jejich velikost a tvar. Při návštěvě autobazaru pana Jirmanů jsme si dokonce zblízka prohlédli loď. Pan Jirman nám ochotně vše ukázal a vysvětlil, jak to na moři chodí. My jsme mu na oplátku slíbili, že až si našetříme korunky, přijdeme si k němu koupit auta, která jsme si tam vybrali. Je zajímavé, že každý z nás si vybral jiné auto. Máme holt každý své představy.

Auta a loď jsme viděli, zbývala nám železnice. Vypravili jsme se proto do Jaroměře a jejího Železničního muzea. To bylo slávy a nadšení. Některé děti mašinku takto zblízka ještě neviděly. Jednou stranou do mašinky nalézaly, druhou stranou z ní vylézaly. Zkoumaly výhybky, zvonily na zvon, lezly do kotle, a dokonce si vyzkoušely i železničářskou uniformu z dávných časů. Právě tady se zrodil nápad, že na školkový výlet pojedeme opravdovým vlakem. A co nám, kromě letadla, z hromadných dopravních prostředků chybí? Jasně, autobus.

Autobusem jsme se vydávali na divadelní představení k našim kamarádům z MŠ ve Velkém Třebešově. Pozorovali jsme také, jak to chodí v jiné školce. A víte jak? Inu, úplně

Nezahálíme ani na jaře...

stejně. Všude jsou děti, hračky, paní učitelky, paní kuchařky, rodiče a všude je někdy sluníčko a někdy mráček.

Mráčků, mraků a deště jsme si také užili. Blížil se významný den, „Den rodiny“, a my jsme se společně se ZŠ v Dolanech domluvili, že tento den oslavíme společně. S dětmi a jejich rodiči, netradičně, tak, aby si zábavu užila celá rodina. Připravili jsme proto „Rodinnou stezku“. Nevyzpytatelné počasí a jeho předpověď nás donutila plánovaný termín posunout a vyplátilo se nám to. Účast byla hojná, naši stezku absolvovali rodiče, prarodiče, sourozenci. Na kole, pěšky, s kočárky, zkrátka každý dle svého. Reakce účastníků byly pozitivní, stezka se líbila všem generacím a to nás moc potěšilo. Jen jedna věc nás maličko mrzí. Nemohli jsme vidět maminky našich dětí procházející se jako modelky, tatínky řídící imaginární traktor. Nemohli jsme vidět rodiče našich dětí, jak se sna-

ží olíznout si loket, jak bzučí, co jim dech stačí, jak společně zpívají nebo pantomimou předvádí různá povolání. Tak třeba příště.

V naší školce jsme si zvykli na neobvyklou zvukovou kulisu. Každou chvíli kolem projede vozidlo IZS a houká. Rozhodli jsme se tedy, že jednu „houkající“ stanici navštívíme. Záchraný hasičský sbor v Jaroměři. Čekalo nás vřelé přivítání partou profesionálních hasičů, kteří nás provedli celou novou budovou. Není nic, co by si naše děti u hasičů nevyzkoušely nebo co by si neprohlédly. Byla to krásná a přínosná návštěva a tito profesionálové si získali srdce celé naší školky. Moc jim děkujeme. Rádi jim budeme mávat, až zase pojedou kolem, ale budeme doufat, že jejich profesionálního nasazení nebude u nás nikdy zapotřebí.

Jako správná školka z vesnice jsme si pořídili záhonky. Rozhodli jsme se pěstovat zeleninu a bylinky, protože chceme být zdraví. Tímto děkujeme našemu zřizovateli OÚ v Dolanech, který nám přivezl dostatek hlíny do našich vyvýšených záhonů. Děti samy hlínu nakládaly z velké hromady, odvážely a vykládaly do připravených záhonků. Z našich „pracantů“ se lil pot, ale stále chtěli pracovat, dokud hlína nezmizí. Zaseli jsme ředkvičky, hrášek, pažitku a mrkev, zasázeli salát a kedlubny. Teď už zbývá jen zalévat, přivolávat sluníčko a odhánět škůdce, kteří by nám úrodu chtěli zničit. Držte nám, prosím, palce....

..... Tým ZŠ a MŠ Dolany

Rozkvetlá škola – Den otevřených dveří

Poslední den měsíce května byl pro naši Základní školu jedinečným dnem - na celé střeďeční odpoledne jsme otevřeli brány školy a s radostí jsme přivítali všechny děti, budoucí prvňáčky, rodiče, absolventy i veřejnost.

V rozkvetlé škole, jak zněl podtitul Dne otevřených dveří, jste měli možnost na vlastní oči vidět nově upravené vnitřní prostory a zjistit, jak moc se škola změnila od dob, kdy jste sami do školních lavic usedali.

Společně s dětmi jsme nenechali nic náhodě a několik týdnů předem plánovali a chystali výzdobu i dekorace, díky kterým naše škola v tento den skutečně celá doslova rozkvetla. Návštěvníci mohli obdivovat například kvetoucí japonské sakury, jarní modřence, motýly v nadživotní velikosti (skupinová práce 1. a 2. třídy), jedinečné výtvarné i robotické projekty žáků 3. - 5. ročníku.

Během Dne otevřených dveří se školní prostory přeměnily v tematická stanoviště, kde si malí i velcí mohli vyrobit něco hezkého na památku. Školní družina se proměnila v úžasně voňavý květinový ateliér a pod vedením zkušené aranžérky a vychovatelky Terezy Bělohávkové si návštěvníci vytvořili dekoraci z čerstvých květů. Horní patro bylo ve znamení zručnosti a nápaditosti. V jedné třídě se otevřela keramická dílna naší kreativní učitelky Lenky Mrázikové, kde se vyráběly keramické květy do zahrady a ve třídě druhé se tvořily magnetky z pryskyřice u designérky Blanky Mrázikové. V tělocvičně jsme pro hbité děti připravili opičí dráhu, která nenechala v klidu leckterého dospělého. U ní byla nápomocná paní asistentka Pavlína Kramářová. Návštěvníky také lákala „Květinová kavárna“ s vynikajícím občerstvením, která vznikla v prostorách sborovny pod taktovkou našich usměvavých učitelek Ivy Kuhajdíkovej a Terezy Dítěťovej.

Slavnostní zasazení nového stromu

Důležitým bodem odpoledne byla také volba nového loga dolanské školy a školky. Z celkem čtyř návrhů (autorkou je Blanka Mráziková) vzešlo díky hlasům návštěvníků nové logo, které budete moci do budoucna vidat na našich webových stránkách, budově školy i školky apod.

Vyvrcholením celé akce bylo slavnostní zasazení nového stromu před budovou školy. Okrasná švestka vsazená do země rukama ředitelky Ivety Hofmanové a místostarostky Veroniky Lemberkové bude poskytovat stín a dohlížet na hry a bezpečí dětí na školní zahradě. Každý, kdo sledoval společně s námi vysazování stromu, mohl vlastnoručně přihodit lopatu zeminy ke kořenům a popřát stromečku, ať se mu dobře roste. Jednou si tak může pochvalně říci, že i on sázel roku 2023 strom před školou. Pan starosta Jiří Plšek přišel hned druhý den ráno strom náležitě zalít. Do budoucna počítáme na zahradě i s novým altánem a dalšími herními prvky.

Velké poděkování patří také učitelkám z mateřské školy Jeleně Fejfarové a Monice Hunešové, které také přiložily ruku k dílu a přispěly tak k plynulému a pohodovému odpolední.

Věříme, že otevírání dveří veřejnosti se stane každoroční neodmyslitelnou součástí dění školy a školky v Dolanech a postupně si získá další fanoušky. Už nyní se na vás všechny v příštím roce moc a moc těšíme.

..... Tým ZŠ a MŠ Dolany

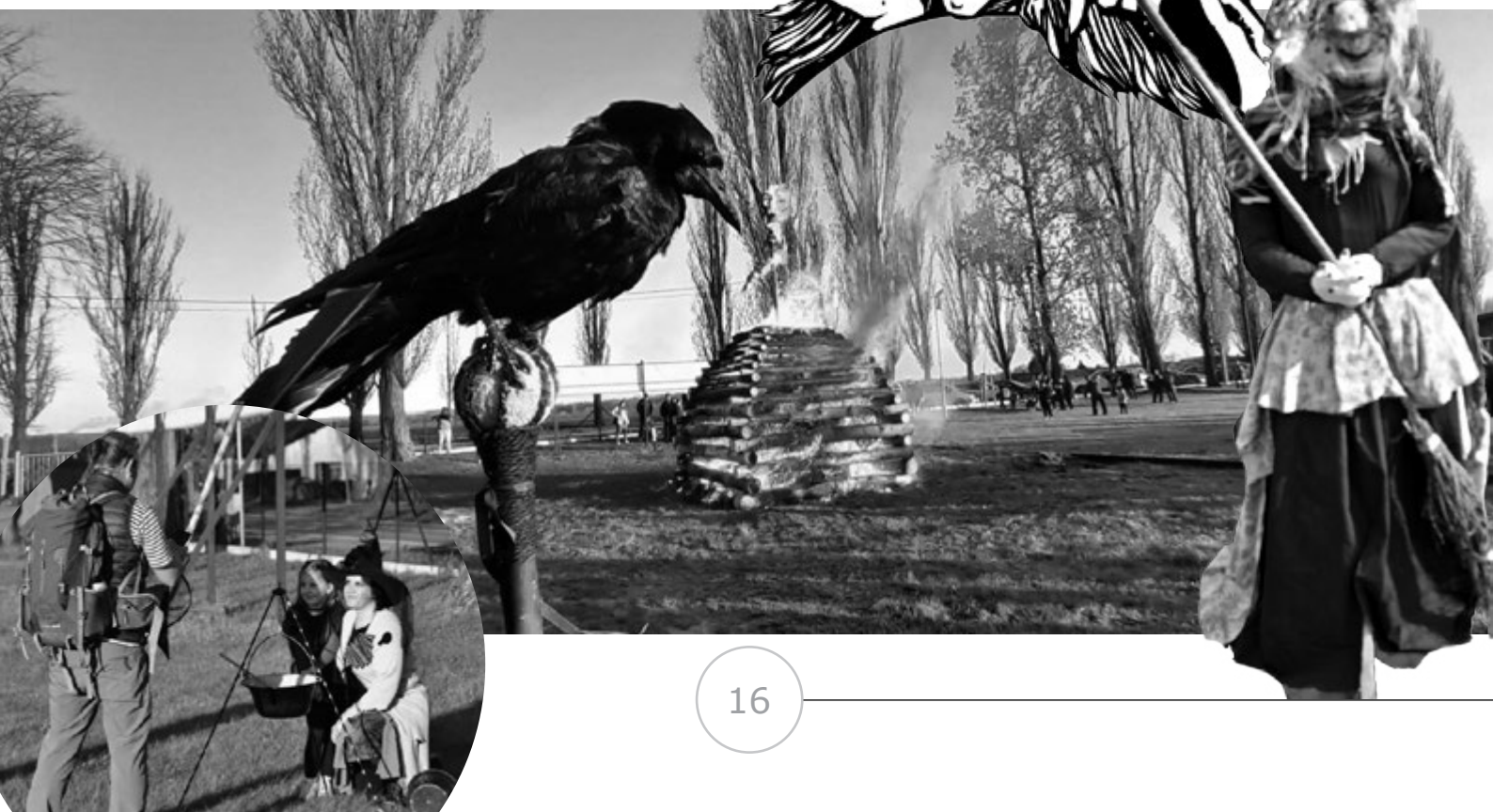
Čarodějnice v Dolanech

30. dubna 2023 proběhlo jako každý rok "Pálení čarodějnic", které na hřiště přilákalo malé i velké návštěvníky, kteří se přišli nejen pobavit, ale i zasoutěžit, občerstvit, případně i zatancovat.

K veselému čarování a zábavě byly pozvány zejména děti, které se oblékly do kostýmů malých čarodějek a čarodějů. Společně se nám v sobě podařilo probudit magické a čarovné schopnosti, díky kterým jsme si s radostí zasoutěžili na připravených stanovištích. Za splnění všech úkolů byly dětičky náležitě odměněny nějakou tou sladkou dobrůtkou a malou hračkou a pak už následoval průvod odebírající se jedním směrem a to k postavené vatě s opravdu atraktivně vyhlížející čarodějnici. Oheň vzplál a nám všem u něho bylo dobře. Pak už následoval čas na to správné čarodějné rejdnění a veselí.

K poslechu a tanci zahrála skupina "Hektor", soutěže vedly kvalifikované a několika sty lety prověřené čarodějnické instruktorky a občerstvení zajistili ochotní divadelníci. A co by to bylo za oslavu "Pálení čarodějnic", když bychom tu pravou čarodějnici postrádaly? Byla by to neúplná oslava a aby tomu tak nebylo, tak pro nás pro všechny jednu takovou čarodějnici připravila Věra Nepokojová a za to ji patří velký dík, stejně jako všem, kteří pro dobrou organizaci akce, podali pomocnou ruku. Letu zdar!

..... text Markéta Rýdlová
foto Jiří Plšek

Dětský den v Dolanech

Vážená redakce, chtěl bych napsat jednu pochvalu za úžasnou akci v našich Dolanech. Jak pyšně se mi to píše: „v našich Dolanech,“. Psala se sobota 17. června a my jsme s dětmi vyrazili na Dětský den na fotbalové hřiště. Počasí nám hrálo do noty a já se těšil, že se děti krásně zabaví.

Organizátoři mou představu o pěkném dni pro děti neuvěřitelným způsobem předčili. Rozhlédl jsem se po hřišti a všude bylo na co koukat. Pokud se nemýlím, tak byly na místě necelé dvě desítky různých stanovišť. Některá z nich byla sportovní a některá dovednostní. Děti si zaskákaly v pytlích, zastřílely ze vzduchovky a z luku, zkusily si chodit na chůdách a spoustu dalších her. Na místě byla trampolína a skákací hrad. Když už jsem si myslel, že je to všechno, tak se náš malý Honzík otočil a tam policie, no tak to jsme museli jít. Na místě byla kriminální policie a ten náš malý raubíř si mohl zkusit měřit vzdálenost kolečkem, které mají policisté při nehodách. Pro někoho je to prkotina, ale pro malého kluka je to obrovský zážitek. Dalším nadšením byli hasiči ze Semonic a Kramolny, hasičská auta jsou boží pro každého malého kluka. Až doma jsem googlil, kde vlastně Kramolna je. Tito borci udělali dětem na hřišti pěnu, a to bylo pane radosti.

Ačkoliv je hřiště u hlavní cesty, tak šum automobilů nebyl slyšet. Všude kolem jásot a smích prcků. Až tam jsem uvědomil, že bych v žádném případě nemohl pracovat ve školce či škole.

Ptal jsem se, jestli někdo nemá tušení, kolik tam mohlo být dětí a dostal jsem informaci, že 77 - 78 „kousků“. To je za mě velmi pěkné číslo. Bylo super, že každý s těch pišišvorů dostal diplom se svým jménem a taštičku s dárečky.

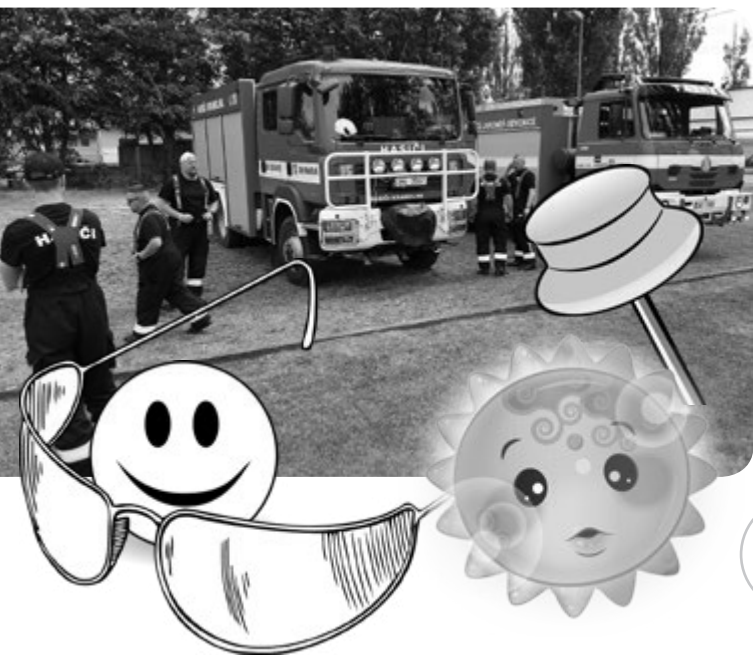

U nás je v dětském pokoji diplom už pevně přišpendlen k nástěnce a hrdě se na něj kouká, když se jde spát.

Hofmanovic děti samozřejmě velmi ocenily, že bylo zajištěno dobré papání a bumbání. Nicméně proč vlastně píše? V dnešním světě se lidi dost často hádají, pomlouvají a dobrého slova, aby člověk pohledal. Každá takováto akce vypadá sice jednoduše, ale to, aby takto vypadala, stojí strašně moc práce a času spousty lidí. Já vám za to chci moc poděkovat, protože jste obětovali svou energii a čas pro jiné děti a lidičky na úkor vašich rodin. Děkuji Tělovýchovné jednotě Dolany a vše těm lidičkám, kteří se podíleli na přípravě i realizaci. Rozhodl jsem se nikoho nejmenovat, abych nelitoval toho, že jsem na někoho zapomněl. Když to napíšu po vašem sportovci, tak vy vlastně všichni víte, jaký post jste v tom vašem mančaftu v ten den hráli, a potlesk ve stoje za zvládnutý výkon je z naší strany pro každého z vás.

Žádnou pořádanou akci neberu jako samozřejmost, protože si uvědomuji, že to není vůbec jednoduché dát do kupy něco, co tak dobře funguje. Ještě jednou moc děkuji.

••••• text a foto Jan Hofman

Dolany v Dolanech pohledem jednoho z vás

Vážená redakce, něco mě vnitřně přemlouvá napsat pár slov k akci Dolany v Dolanech. Úvodem bych chtěl podotknout, že vždycky, když už si myslím, že mě tady v Dolanech nic nepřekvapí, tak se stane něco, z čeho si, jak se slušně říká, sednu na zadek.

Jak zřejmě všichni víme, tak se akce pořádala ve dnech 23.- 25. června. Spousta z vás se na přípravě podílela již dny, týdny a měsíce před tímto datem a já mohu s klidným srdcem zkonstatovat, že ta práce, ta dřina, ta energie se skvěle zúročili v zážitku, který si nemálo lidíček odvezlo do spousty koutů naší země i mimo ni.

Myslím si, že tato akce je ojedinělá a spojovalo jí jedno slovo: DOLANY. Kdyby se o této akci točil film, tak by se s největší pravděpodobností jmenoval Dolany, kam se podíváš. Magické slovo Dolany bylo na různých tričkách, vlajkách, cedulích, odznacích a věřím, že to snad měl někdo i na trenýrkách. Toto magické slovo se objevovalo ve 3 jazycích, protože světe div se, tato akce byla nadnárodní. Do Dolan u Jaroměře dorazili dle mých informací zástupci 13 Dolan a z toho dvoje Doľany ze Slovenska a jedny Doljany z Chorvatska. Nevím jak pro vás, ale pro mě je to super počet.

přivítání všech Dolan

Podle odhadů se během akce stal moment, kdy bylo v areálu najednou kolem osmi stovek lidí. Celková účast je však odhadována daleko přes tisíc lidí a to je úžasné. Zástupci jednotlivých Dolan vždy něco řekli. Nechci žádný z těchto projevů nikterak ponižovat, ale nejvíce mě zasáhl projev Doljan z Chorvatska o tom, jak přenáší naši kulturu tam u nich a způsob, jakým to paní řekla, mě prostě rozplakal a nikterak se za to nestydím. Druhý pláč přišel při projevu našeho Jirky (starosty), na mou obranu bulel taky, jen koukal pořád jinam, abychom jsme si toho nevšimli.

Oba dny prováděl pestrý program, na kterém se podílela strašná spousta lidí. Akci považuji i za velký gastronomický zážitek a všem stánkům děkuji za ty 4 kila, co jsem za dva dny

XX. ročník setkání

DOLANY V DOLANECH

Dolany u Jaroměře

Nechyběl bohatý program a skvělé jídlo

přibral. Ne teď vážně, luxusní hotovky, hamburgery na více způsobů, tortilly, guláš, ořez, klobásy, domácí uzené, křupavý buček, dorty, palačinky atd. Jako kuchaři v Imperiaálu by se mohli učit tomu, co jste tam všichni předvedli.

Nechci popisovat, co vše se na place dělo a kdo vystupoval, protože to by nebyl článek, nýbrž kniha. Dělo se toho opravdu moc, zpěv, tanec, fotbal, hasiči s mrtvou Avií a cvičením, kováři, odznaky, malování na tvář, střelba vzduchovkou i lukem, ohňostroj, tombola, jízda na býkovi, kde mi mimo jiné praskly kalhoty a spousta dalšího a dalšího. Pokud jsem něco vynechal, tak se upřímně omlouvám, protože toho bylo tolik, že to moje hlava kapacitně nedává.

Chtěl bych veřejně zmínit, že jsem rozený Sebučák, postupem času se rodiče rozhodli odejít pryč a žít jinde. Přes všechno v mém životě mě po spoustě let srdce zavedlo zpátky sem. Kouzlo Dolan a lidí, kteří tu žijí. Duch tradic, který tu je. Chuť skupin lidí dělat pro míst-

čas na dobré jídlo

chvilé plné zábavy

ní děti i dospělé takové krásné akce. To vše pro mne znamená slovo DOLANY, to všechno pro mě znamená vlastně hlavně vy, protože vy jste DOLANY, každý jeden z vás, bez výjimky a bez předsudků. Díky vám slovo Dolany něco znamená.

Cílem mého článku však není popis akce, protože to mi nenáleží, ani na to nemám s prominutím koule, jak se říká, napsat o něčem tak velkém. Krom toho nikdy z textu nezažije člověk to, co zažil tam. Mým cílem je v první řadě poděkování, poklonění se, pomyslné padnutí k vašim nohám s velkou úctou, klobouk dolů. Jako fotograf jsem chodil mezi účastníky a slyšel jsem óóóódy na organizaci a provedení akce. Všude mraky úsměvů a příjemných lidí. Spous-

Velké poděkování všem za organizaci

ta slov uznání, která patří jen a jen vám. Vy jste je nemohli slyšet, protože jste makali, aby to bylo takto dokonalé, ale všechna chvála, jež jsem slyšel, patří vám.

Pustil jsem se do poděkování a přitom si uvědomuji, že je strašně těžké najít ta správná slova, která vystihují to, co jsme zažili. Moje slovní zásoba neobsahuje slovo, které by mé nadšení vystihovalo a věřím, že nejsem zdaleka sám, kdo to tak cítí.

Vím, že jsem v Dolanech i s cestou půl roku a nemám komu co povídat o tom co tu je, není nebo by mělo být, ale byl bych moc rád, kdyby to magické slovo DOLANÝ spojovalo nás sousedy a spoluobyvatele stejně, jako jednotlivé Dolany spojila tato akce. Moc vám všem děkuji za ten úžasný zážitek.

text a foto Jan Hofman

hudební zážitky

společné posezení

Kde to začalo?

Víte díky komu jsme se my všichni Dolaňáci setkali již po dvacáté? Díky panu Dobšovi. Josef Dobš, bývalý starosta z Dolan nad Vltavou, je tou pravou příčinou. To on je zakladatel setkávání Dolan v Dolanech. To jemu se v hlavě zrodil nápad, který dokázal přetvořit v realitu a díky tomu jsme se opět mohli setkat. Pepo, DĚKUJEME!

Dolaňáci

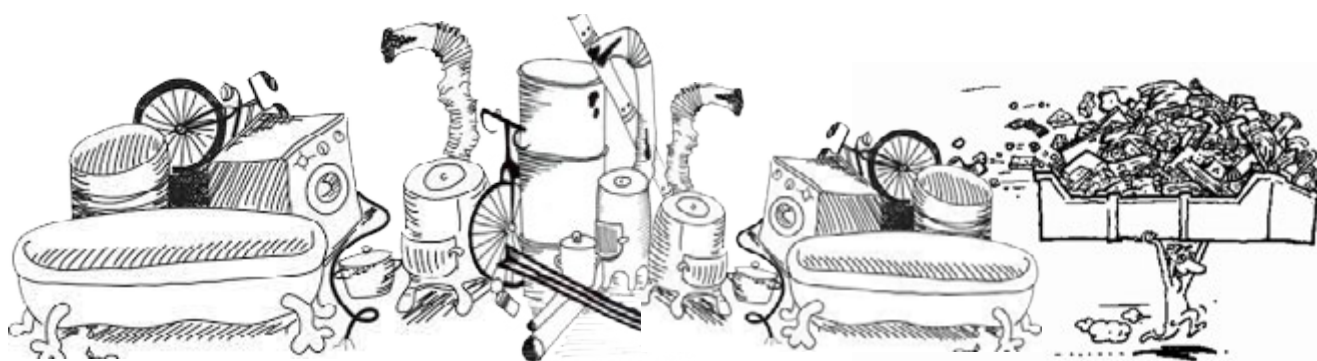
Poděkování za sběr železa

Dobrovolní hasiči Čáslavky a Dolany

děkují

všem občanům z Čáslavek, Dolan, Krabčic a Sebuče za sběr železa, za spolupráci a doufáme, že nám zachováte přízeň i v dalších letech.

Děkujeme Ladislav Karban SDH Čáslavky a Ing. Miroslav Všečeka SDH Dolany

Místní hasiči zorganizovali ve Svinišřanech dvě májové brigádnické akce

V sobotu 6. května celkem 25 dobrovolných brigádníků z řad hasičů i nehasičů, místních i přespolních věnovalo své úsilí, nadšení, ochotu a volný čas přípravě chaloupky, pergoly, dětského hřiště a travnatého okolí na novou sezónu. Pavučiny vysmýčeny, veškeré nádobí, nábytek a podlaha vzorně umytá, čistá blýskající se okna vesele mrkala na náves a k pergole. Dřevo nachystáno a uklizeno, plevel vytrhán, oko-

lí chaloupky zameteno a tráva uhrabána. Neří divu, že v poledne všem brigádníkům chutnalo občerstvení, vychlazené pivo, vonící káva a k ní podávaný domácí moučník. U kávy se povídaly novinky, nechyběla diskuze. Vám, kteří jste přišli, uměli vzít za práci a připravili chaloupku na novou sezónu, děkujeme. Zvláštní poděkování patří těm přespolním z Miskolez.

Ve středu 10. května proběhl v naší vesnici sběr starého železa, kterého hasiči od místních občanů shromáždili 1 100 kg. Z jeho prodeje a získané finanční částky budou hrazeny ceny a pohoštění pro malé i větší dětské rybáře. Ve Svinišřanech závody ukončují letní prázdniny, neboť proběhnou 26. srpna.

Děkujeme nejen hasičům, kteří se na sběru železa podíleli, ale i občanům, kteří železo darovali.

text Blanka Dvořáčková

Okrsková soutěž v hasičském útoku

V sobotu 15. 4.2023 proběhla v areálu hřiště Dolany okrsková soutěž v hasičském útoku. Naše domácí týmy hasičů byly velmi úspěšné. V kategorii mužů 1. místo obsadilo SDH Dolany, na 2. místě pak SDH Čáslavky a na pomyslné krásné třetí příčce vítězného žebříčku se v kategorii žen umístilo SDH Dolany. Gratulujeme.

..... text a foto Miroslav Všečka

Dětské rybářské závody zvou malé rybáře

SDH Svinišťany zve všechny malé rybáře na XI. ročník dětských rybářských závodů

26.srpna 2023

Povolené techniky rybolovu jsou plavaná nebo položená na prut se smekacím navijákem. Soutěžít se bude o hodnotné ceny. Občerstvení pro malé rybáře a jejich doprovod zajištěn.

Časový rozpis:
8:30 prezentace
9:00 zahájení
11:00 konec závodu

Sponzoři: Bejs Fish, Obec Dolany, Primátor a.s., SDH Svinišťany

Dolanští fotbalisté zvládli finiš a pak slavili

Konec dobrý, všechno dobré. Znamé rčení sedí beze zbytku na fotbalisty Tělovýchovné jednoty Dolany. Výsledkově to během sezony nebyla žádná hitparáda, v závěru ale borci v červeno – žlutých dresech uhráli důležité body a slavili záchranu v okresním přeboru Náchodsko. Na zakončení sezony si tak mohli zvesela zazpívat „Ona lúbi pomaranče“ a další oblíbené hitovky. Velkou měrou přispěl k setroání v soutěži kapitán týmu Jarda Karel. Důrazný obránce se klidně postaví i do branky, když je třeba. Časáčku ochotně kývl na žádost o rozhovor.

Jardo, pojdme zhodnotit uplynulou sezonu. Dolanští fotbalisté ji moc dobře nezažili, na podzim jsme v okresním přeboru získali jen šest bodů. Co se stalo?

První dva zápasy se nám docela povedly. Plichta s Velkým Poříčím a výhra v Jesenici, to byl dobrý start. Pak se nám už ale nedařilo. Na zápas jsme většinou jezdili s jedním nebo dvěma hráči na střídání. Bylo to stejné jako minulou sezonu, hodně se lepila sestava, myslím, že jsme neodehráli dva zápasy po sobě ve stejném složení. I přesto jsme dost zápasů sehráli vyrovnaně, ale nakonec z toho body nebyly...

Jak moc chyběli dlouhodobě zranění hráči? Mám na mysli třeba Ondru Sedláčka nebo Romana Ulrycha...

Jejich absencí nám chyběla kvalita v útoku. Neodehráli ani čtvrt sezony a dali dohromady osm gólů. Na podzim nehrál Kuba Kopecký a Standa Kašajík. Celé jaro chyběl Lukáš Semanišin. Lukáš Kvaček a Tomáš Kejzlar odehráli na jaře jen pár minut. Všichni by v případě dobrého zdraví byli v základu. Takže skoro půlka základní sestavy byla velkou část sezony mimo.

Dost zápasů bylo vyrovnaných, nechyběl nám vyložený střelec? Na čele tabulky dolanských kanojů v uplynulé sezoně je šest hráčů s pěti góly...

Jak jsem říkal, chyběli nám Sedlo s Romanem. Z těch pětigólových hráčů jich většina mohla mít tak o dva až tři góly víc. Chtělo to větší klid při zakončení.

Jaro pak bylo o dost lepší, získali jsme o deset bodů více než na podzim a zachránili se. Byla za tím dobrá zimní příprava, změny v kádru?

Jarda Karel

Myslím, že příprava byla dobrá, i když si ji trenér určitě představoval ještě lepší. Jednu dobu jsme chodili dvakrát týdně, do těla jsme si dávali v naší dolanské sokolovně a na umělce v Jaroměři. Do přípravy se zapojil Kuba Všetěčka, který pár let nehrál, rovněž kvůli zdravotním komplikacím. A přišli k nám noví hráči, Honza Žaluda a Kuba Kramář. Takže za mě se zima povedla.

Kromě domácího zápasu s rezervou Červeného Kostelce nás na jaře nikdo vyloženě nepřehrál. Myslím, že se v této soutěži dá hrát s každým. Souhlasíš?

Hrát se dá určitě s každým. S Kostelcem jsme sehráli vyrovnaných zhruba 20 minut. Bylo to nahoru dolů, šance na obou stranách. Bohužel my jsme branku nedali. Soupeř nám nasázel tři slepené góly a do poločasu ještě jeden a bylo hotovo. Pro nás to byl čtvrtý zápas, kdy jsme hráli v režimu sobota – pondělí. Během květnových pondělních svátků se dohrávala odložená kola. Bylo znát, že nám došla šťáva. Pak nás čekal týden volna, kdy jsme si „vorazili“ a v sobotu jsme v rámci teambuildingu sjížděli na kánoích Úpu.

Okresní přebor a tým Dolan

Záchranu v okresním přeboru jsme si zajistili až domácí výhrou 3:2 nad Zábrodím. Tomuto zápasu posledního kola soutěže předcházela Dětský den, který pořádala naše TJ Dolany a kde ses s dětmi rozcvičil na jednom ze stanovišť. Jak se Ti tento den plný pohybu na dolanském hřišti líbil?

Když jsem byl malý, bývaly tu akce jako pohádkový pochod a strašidelný les, které pořádal klub divadelníků. Ale ty už se bohužel pár let nekonají. Mám děti ve věku, kdy si podobné akce užívají. Jsem rád, že se Dětský den pořádá, a doufám, že se bude konat i v příštích letech. Chtěl bych touto formou poděkovat všem, kteří se na této akci podíleli a věnovali jí svůj volný čas.

Největší dolanskou akcí roku byl 20. ročník setkání Dolany v Dolanech, který jsme hostili o posledním červeném víkend. Tato akce se, myslím, velmi povedla. Její součástí byl i fotbalový turnaj, na kterém naši borci vybojovali v konkurenci sedmi týmů druhé místo. Ty jsi kvůli nemoci bohužel o tuto akci přišel. Jak moc Ti to mrzí a co říkáš výsledku dolanských fotbalistů?

Na letošní setkání jsem se moc těšil. Bohužel jsem měl od čtvrtka horečky a později jsem dostal antibiotika. Jak to na místě vypadá, jsem sledoval alespoň na obecních webkamerách. Jsem rád, že se celá akce povedla. S umístěním jsem spokojený.

Vraťme se k soutěžnímu fotbalu. Co je třeba udělat pro to, abychom se příští sezonu pohybovali v klidnějších vodách a v okresním přeboru nebojovali o záchranu?

V první řadě je třeba sehnat hodně peněz, abychom mohli podplácet rozhodčí. Ne, teď vážně. Měli bychom hrát víc v klidu, nenadávat si, když se někomu něco nepovede. Být na hřišti týmovější – tak, jak to umíme při rozlučkách a podobných akcích. Hrajeme fotbal, protože nás to baví, ale občas to na nás není vidět. Bylo by dobré zlepšit účast na trénincích. Přístupem k nim a k zápasům to trenérovi neulehčujeme. Věřím, že příští sezóna bude lepší než ta letošní, i když se budeme muset vyrovnat s odchody Kubu Kramáře a Petra „Paňase“ Panenky. Jardo, děkuji za rozhovor.

text Petr Zálíš

Pamětní list dolanské školy

Vážení čtenáři, léto přišlo ve své kráse, dospělí čerpají sílu a energii z teplých slunečních paprsků a děti se těší na poslední školní zvonění. S vysvědčením v ruce vybíhají z hlavních dveří dolanské školy, těší se na báječné dva měsíce, které budou plně dobrodružství, her, koupání, výletů a nových přátelství.

Je to tak, zvoní a prázdniny jsou zde! Proto jsem dnes do tohoto čtení z kroniky pročetla zápisy svých předchůdců a zaujalo mě vyprávění pana Václava Brusnického o vystavění místní školy. Zápis nazval Pamětní list. Nahlédněte tedy prostřednictvím Časáčku do čtyřicátých let 19. století a začtěte se do řádků někdejšího pana učitele, který svými slovy vyjadřuje radost a pýchu nad skutečností, že děti v Dolanech a blízkých šosovních vesnicích usednou do lavic nové školy...

..... Blanka Dvořáčková

Léta Páně 1842 byla s pomocí Boží vystavěna tato škola od šosovních vesnic Dolan a Čáslavek, patronátu školy této, na tomto místě kde dříve malá kaplička stála za vlády duchovní vrchnosti Jeho Excel. P.T. Karla Hanka, biskupa Královéhradeckého, Jemnost P. děkana Jana Chmelika a jeho kaplanů, Jana Hubalka, Vambery, druhého kaplana v Jaroměři nad Labem. Za panování Jeho milosti císaře rakouského Ferdinanda I. Krále Českého a Uherského atd. atd., panování jeho osmého. Místní vrchnost: Jaromeřský magistrát, jeho představený královského pana měšťanosty (purkmistra) Jana Galla a jeho magistrálního rady Františka Mittnera a místních rychtářů Josefa Otty čís. d. 82 = šosovní vesnice Dolan a Jana Martinka = šosovní vesnice Čáslavek.

Ferdinand I.

Dolany u Jaroměře

škola

Tato škola byla dle plánu vzata na 2.911 zl. 26 kr. stříbrné mince neb 7.278 zl. 35 vídeňského čís. Stavění bylo od mistrů a sice od pana Václava Dvořáka mistra zednického z Jaroměře a pana Josefa Berana mistra tesařského, souseda zdejšího čís. d. 43.

Václav Brusnický, učitel a spolu kontribuční šosovních vesnic Dolan, Čáslavek a Hořenic. Stavení, které dříve za školu sloužilo, stálo na dolejší konci vesnice u rybníčka pod čís. d. 76, při kterémž světnice pro ponocného se též vynachází, kteréž však, jsouce chatrné a pro velký počet dítek příliš těsné, za školu více sloužiti nemohlo. Nová škola vystavěna na tomto místě, poněvadž místo, na kterém stará škola stojí, pro vlhkost za nezdravé uznáno bylo, aby se na něm nová škola vystavěti mohla a také toto místo pro Čáslavské dítky mnohem příležitější jest, poněvadž stará škola pro ně vzdálenější byla.

Dolany mají teprve od roku 1839 veřejnou školu, dříve se nazývala jen jako privátní, při čemž také Čáslavky k Dolanum přiškoleny byli. Vesnice Dolany má 83 a vesnice Čáslavky 36 domovních čísel. Ke škole schopných dítek mají Dolany 62 a Čáslavky 22 v tomto roce."

/Zdroj: Brusnický Václav, Pamětní kniha Čáslavek, „Část kulturní, díl III. Str. 93“ – doslovný přepis zápisu/

..... Blanka Dvořáčková

foto-Dolany:<http://www.fotohistorie.cz/Kralovehradecky/Nachod/Dolany/Default.aspx>

Přání Kačenky z Orlických hor

Honzík z chalupy na krabčické návsi se vypravil do sebučského lesa na maliny. Stalo se to, děti, velmi dávno, z Honzíka je již dědeček na výminku.

I tenkrát se slunce smálo na blankytně modré obloze. Toho letního dne se na nebi objevil bělostný obláček a radostně plul nad Čáslavkami k Dolanům a dál pokračoval nad svinišťanský ovčín a odtud směřoval nad sebučský a krabčický les. Bylo léto a v lese rostly křemenáče, babky, hříby a z podhoubí stáčely žluté svítivé hlavičky k vrcholům starých smrků celé rodiny lišek.

Bylo léto toho roku, kdy, děti, na stráni nad sebučským mlýnem zrály lesní maliny a v průzračné vodě Běluňky dováděla rybí chamrať a urozeňná veličenstva rodu pstruhů.

Bylo léto, kdy mech v lesích okolo našich vesnic přímo svítil zdravou sytě zelenou barvou, voněl a zval houbaře, aby si na jeho hebkém polštáři odpočinuli.

Toho letního dne Honzík z Krabčic plnil džbán zralými malinami. Ty největší a nejsladší ze stráně nad mlýnem netrhal do džbánu, ale do pusy. Sladká malinová šťáva mu tekla po bradě, labužnický přivíral oči, taková to byla, děti, dobrota! A jak tak hodoval a břicho měl plné, přepadla ho únava. Jak by ne, vždyť z Krabčic na stráň nad mlýnem, jehož kolo vesele klapalo a kde domácí vodník Michal seděl na stavidle a staré bolavé klouby si vyhříval na slunci, byl dlouhý kus cesty. Zašel tedy hlouběji do lesa, lehl si na hebouňký chladivý mech, víčka se mu pomalu a pomaloučku zavírala, až usnul.

Sní nebo je to pravda, že ho budí slabounký hlásek: „Honzíku, probud' se, Honzíku, vstávej, je čas jít domů.“ Chlapec pomalu otevírá oči a – je to sen, není to sen – sklání se nad ním krásná dlouhovlasá paní v nadýchaných šatech poseřtých bílými a fialovými květy lesních sasanek. Kvítka má vpleteny i do vlasů, celá vypadá jako z pohádky. Honzík se posadí a v úžasu se ptá: „Kdo jste, paní?“ „Jsem Kačenka z Orlických hor“, odpovídá mu paní. „To jdete až z Orlických hor?“ vykulí Honzík oči. „Ale vždyť je to tááák daléééé“ protáhne svá slova, protože se diví. Sám byl pouze o Květné neděli v Jaroměři na jarmarku. „Ano, ale ušla jsem tu dlouhou cestu lehce,“ usměje se Kačenka, „větrík mě už od Deštného nadnášel a šlo se mně proto tak lehounce a rychle, zdálo by se ti, že tančím.“ „A proč jste tady u nás v lese?“ ptá se Honzík. „Jdu na návštěvu do Krkonoš ke Krakonošovi, abych viděla, jak v těch našich hraničních horách hospodaří, je to přeci můj soused!“ „Krkonoše jsou támhle tím směrem“ rukou za

Přání Kačenky - aneb přírodu je nutné chránit

sebe ukáže Honzík „a vy jste tady, v rovině na Hradecku, ne v horách! „

„Já vím,“ na to Kačenka a pokračuje: „Chtěla jsem se osvěžit v Běluňce a odpočinout si. Také se zeptat lesních stromů, ptáčků, lišek, srnek a zajíců, jak se jim daří, zda se k nim lidé chovají dobře.“

„A chovají?“ vyhrkl Honzík.

„Zatím ano,“ přikývla Kačenka, „ale stromy mně šeptaly, že přijde doba, kdy jim a celé přírodě bude zle.“

„Jak zle?“ vyděsil se Honzík.

„Stromy budou schnout, umírat, protože onemocní nebo je poškodí lidé“ vysvětluje Kačenka a dodá: „I zvířata budou hynout.“ Z krásných očí jí tečou slzy.

„To se nesmí stát!“ vyhrkne vyděšeně Honzík. „Nesmí, Honzíku“ přitaká Kačenka „a proto jdu do Krakonošova, abych se s pánem hor poradila co dělat, aby další dlouhá desetiletí naše hory a všechny lesy zůstaly krásné a zdravé. Ale i ty, Honzíku, můžeš pomoci.“

„Rád,“ kýve hlavou chlapec, „ale řekněte, „Jak?“

„Až se vrátíš domů,“ odpovídá mu Kačenka, pověz všem lidem u vás ve vsi o našem setkání a lidé o nebezpečí pro přírodu ať vypráví zase dalším lidem. Ať to poví soused sousedovi, žena ženě na jarmarku, pan učitel dětem ve škole. Ať se malí i velcí, mladí i staří dozvědí, co hrozí našim lesům, stromům a zvířím...“ odmlčí se Kačenka. „Ať se o nebezpečí pro přírodu dozvědí další generace...“ dodává paní Orlických hor.

„Povím to všem, slibuji“ odpoví chlapec.

„Věřím Ti, Honzíku“ odpoví Kačenka, zašumí vítr a z dálky zní ještě její hlas: „Věřím Ti, já ti věřím...“

Honzík se rozhlíží kolem, ale Kačenku nevidí. Se džbánkem plným malin se vrátil domů a každému, koho potkal, vyprávěl o nevšedním setkání a o přání paní z Orlických hor.

Jak jsem vám již, děti, řekla, Honzík vyrostl, zestárl a sedává na zahrádce před dnešním malým domkem, kde kdysi stála stará chalupa. Kolémdoucím vypráví o svém setkání s paní Kačenkou a o jejím přání. I vy, děti, vyprávějte tento Honzíkuv příběh dál. Nevíme, zda je to příběh pravdivý nebo se mu tenkrát ve stínu lesa zdál pouze sen. Důležité je, abychom my lidé chránili lesy a všechnu přírodu. Splníme tak přání paní Kačenky z Orlických hor.

..... Blanka Dvořáčková

